

پیام چهار فیض در رساله های پطرس

مطالعه متون مقدس: اول پطرس ۱: ۲، ۱۰، ۱۳؛ ۲: ۱۹-۲۰؛ ۳: ۷؛
۴: ۱۰؛ ۵: ۵، ۱۰، ۱۲؛ دوم پطرس ۱: ۲؛ ۳: ۱۸

۱. فیض همان مسیح رستاخیز کرده به عنوان روح حیات بخش است که خود را آزادانه به ما می‌دهد، همه چیز برای ماست، و همه کار را در ما، برای ما و از طریق ما برای مسرتمان انجام می‌دهد - یوحنا ۱: ۱۴، ۱۶-۱۷؛ دوم قرنتیان ۱: ۸-۹، ۱۲؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ ر.ک. اول قرنتیان ۱۰: ۱۵.

۲. افزونی فیض همان فیضی است که در زندگی روزانه ما در شناخت کامل خدا و خداوندان عیسی افزایش می‌یابد؛ فیض خدا در اقتصادش غنی، فزاینده و فراوان است - اول پطرس ۱: ۲؛ دوم پطرس ۱: ۲؛ یوحنا ۱: ۱۶؛ افسسیان ۱: ۶-۸؛ ۲: ۷؛ رومیان ۵: ۱۷، ۲۱؛ اول تیموتائوس ۱: ۱۴؛ مکاشفه ۲۲: ۲۱.

آ. فیض از طریق رنج‌ها، محدودیت‌ها، و ضعف‌های ما بر ما افزوده می‌شود. فیض مسیح به عنوان حامل بار قلبی ماست؛ هرچه بار قلبی بیشتری داشته باشیم، فرصت‌های بیشتری برای تجربه مسیح به عنوان فیض داریم - دوم قرنتیان ۱۲: ۷-۹؛ ر.ک. ۱: ۱۲، ۱۵.

ب. مسرت بردن از خداوند به عنوان فیض، با کسانی است که عاشق او هستند - افسسیان ۶: ۲۴؛ یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷؛ اول پطرس ۱: ۸.

پ. مسرت بردن از خداوند به عنوان فیض با ذات الهی او، توسط دریافت و ماندن ما در کلام فیض اوست، که شامل همه وعده‌های بی‌نهایت عظیم و ارزشمند او می‌باشد - اعمال ۲۰: ۳۲؛ دوم پطرس ۱: ۴؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.

۳. انبیا در عهد قدیم از فیض مقرر برای ما نبوت کردند - اول پطرس ۱: ۱۰:

آ. روح مسیح در انبیای عهد قدیم آنها را درباره آمدن مسیح به عنوان فیض به ما از طریق جسم پوشیدن او، رنج‌های او در زندگی انسانی و مصلوب شدن او، و تجلیل او در رستاخیز، صعود، آمدن دوباره، و حکمرانی او برای کاربرد نجات کامل خدا بر ما، روشن کرد - آ.آ. ۵، ۹-۱۰؛ ر.ک. مزامیر ۲۲؛ اشعیا ۵۳؛ دانیال ۹: ۲۶.

ب. گرچه روح مسیح از طریق و با مرگ و رستاخیز مسیح برای توزیع در زمان عهد جدید ساخته شد (یوحنا ۷: ۳۹؛ رومیان ۸: ۹-۱۱)، عملکرد روح جاودان است، زیرا او همان روح جاودان است (عبرانیان ۹: ۱۴).

پ. روح مسیح در عملکرد جاودان خود، در انبیای عهد قدیم بوده، آنها را درباره آمدن مسیح نزد ایمانداران عهد جدید روشن ساخت تا برای آنها فیض تماماً کافی و نامحدود نجات کامل خدا باشد به جهت ورود آنها به شادی خداوند در عصر پادشاهی، که نجات جان‌های آنهاست - یوحنا ۱: ۱۷؛ عبرانیان ۱۰: ۲۹؛ اول پطرس ۱: ۹؛ متی ۲۵: ۲۱، ۲۳.

ت. روح مسیح نجات کامل خدا را به عنوان فیض توسط دو وسیله بر ما بکار می‌برد: نبوت انبیای عهد قدیم و بشارت رسولان عهد جدید - اول پطرس ۱: ۱۰-۱۲؛ ر.ک. ۲: ۱۷.

۴. فیضی که ایمانداران امید خود را کاملاً بر آن نهاده‌اند، به هنگام ظهور عیسی مسیح به آنها عطا خواهد شد - اول پطرس ۱: ۱۳:

آ. فیضی که به هنگام ظهور عیسی مسیح به ما عطا خواهد شد، به نجات جان [روان] به عنوان تکامل نجات کامل خدا اشاره دارد - آ.آ. ۵، ۹-۱۰:

۱. فیضی که در مسیح به ما داده شد، قبل از آغاز جهان به ما عطا شد - دوم تیموتائوس ۱: ۹؛

تیتوس ۲: ۱۱.

۲. خدا که در آغاز بود، در زمان به عنوان فیض جسم شد برای دریافت، تصرف، و مسرت توسط انسان - یوحنا ۱: ۱، ۱۴، ۱۶-۱۷.

۳. خدای سه‌یکتای پروسه دیده، که به عنوان روح حیات بخش شامل تمام و ساکن در درون، تکامل یافته است، تبدیل به روح فیض با روح ما شده است - اول قرن‌تیان ۱۵: ۴ب؛ دوم قرن‌تیان ۳: ۱۷؛ عبرانیان ۱۰: ۲۹ب؛ غلاطیان ۶: ۱۸؛ فیلیپیان ۴: ۲۳.

ب. روز به روز ما باید ظروف باز باشیم تا دریافت کنندگان مداوم فیض بوده و امید خود را تمام و کمال بر این فیض قرار دهیم - رومیان ۵: ۱۷؛ اول پطرس ۱: ۱۳.

۵. «نزد خدا پسندیده [فیض] است» در اول پطرس ۲: ۱۹-۲۰ اشاره دارد به انگیزه حیات الهی در ما و ابراز آن در زندگی ما، که در رفتار ما در نظر هم انسان و هم خدا پسندیده و مقبول خواهد شد:

آ. فیض به عنوان خدای سه‌یکتای پروسه دیده برای مسرت ما تبدیل به انگیزه درونی و ابراز بیرونی ما در مشارکت صمیمی ما با خدا و حس آگاهی ما از خدا می شود؛ ما همه باید بیاموزیم چگونه فیض یابیم، که به معنای برگرفتن فیض، تصرف فیض، استفاده از فیض و بکار بردن فیض است - عبرانیان ۱۲: ۲۸.

ب. خدای سه‌یکتای پروسه دیده به عنوان فیض که توسط ما دریافت شده و مسرت برده می شود، آشکارا ابراز می شود تا دیگران آن را در زیستن مقدس و جلسات کلیسایی ما ببینند - اعمال ۱۱: ۲۳.

پ. ما فرا خوانده شده‌ایم که از مسیح به عنوان فیض در وسط رنج‌هایمان مسرت برده و او را ابراز کنیم تا تکثیر، فوتوکپی مسیح بر طبق زندگی خدا-انسان او شویم - اول پطرس ۲: ۲۰-۲۱.

۶. فیض حیات، میراث همه ایمانداران است، چه قوی و چه ضعیف - ۳: ۷:

آ. فیض حیات، خدا به عنوان حیات و تأمین حیات برای ما در تثلیث الهی خود است - پدر به عنوان منشأ حیات، پسر به عنوان مسیر حیات، و روح به عنوان جریان حیات، که با پسر و پدر، به عنوان روح در ما جاری است - اول یوحنا ۵: ۱۱-۱۲؛ یوحنا ۷: ۳۸-۳۹؛ مکاشفه ۲۲: ۱.

ب. ما وارثان برای وراثت فیض حیات، و ظروف برای حاوی بودن فیض حیات هستیم - اول پطرس ۳: ۷؛ افسسیان ۱: ۱۴؛ دوم قرن‌تیان ۴: ۷.

۷. فیض گوناگون خدا نشانگر غنای فیض خدا در انواع آن است که توسط مقدسین به یکدیگر بخش می شود - اول پطرس ۴: ۱۰:

آ. فیض گوناگون خدا همان تأمین غنی حیات است، که خدای سه‌یکتاست که در بسیاری جوانب به درون ما بخش می شود - دوم قرن‌تیان ۱۳: ۱۴؛ ۱۲: ۹.

ب. ما باید مباحثان نیکوی فیض گوناگون خدا بوده، کلام فیض را به عنوان سخنگوی خدا سخن گویم و از قوت و قدرت فیض، که خدا فراهم می کند، خدمتگزاری کنیم - اول پطرس ۴: ۱۰-۱۱؛ لوقا ۴: ۲۲؛ افسسیان ۳: ۲؛ ۴: ۲۹.

۸. خدا فروتنان را فیض می بخشد، اما در برابر متکبران می ایستد - اول پطرس ۵: ۵:

آ. در زندگی کلیسایی ما همگی باید نسبت به یکدیگر فروتنی را بر کمر ببندیم تا از خدا به عنوان آن فیض بخش مسرت ببریم - ر.ک. یوحنا ۱۳: ۳-۵.

ب. فروتنی ما را از انواع ویرانی نجات داده و فیض خدا را دعوت می کند، در حالی که غرور ما را یک نادان واقعی می سازد - یعقوب ۴: ۶؛ مزامیر ۱۳۸: ۶؛ امثال ۲۹: ۲۳.

پ. ما باید حاضر به فروتن شدن، افتاده دلی، تحت دست مقتدر خدا در تأدیب او باشیم و زندگی خود و نگرانی آن را به خدا بسپاریم، زیرا او عاشقانه و با وفاداری از ما مراقبت می کند - اول پطرس ۵: ۷-۵؛ ر.ک. مزامیر ۵۵: ۲۲.

۹. «خدای همه فیض‌ها» - که ایمانداران را به جلال ابدی خود فرا خوانده است - آنها را از طریق زحماتشان [رنجهایشان] کامل، استوار، نیرومند و پایدار می‌سازد؛ این «همه فیض‌ها» همان «فیض حقیقی خداست» که ایمانداران باید در آن وارد شده و بایستند - اول پطرس ۵: ۱۰، ۱۲.
۱۰. فیض حقیقی خدا همان فیضی است که در آن، همراه با شناخت خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح، ایمانداران باید حالا و تا روز ابدیت تا به جلال او رشد کنند؛ این کلام پایانی نوشته‌های پطرس رسول بوده، نشان می‌دهد که هرآنچه او نوشته است، از، در، توسط و از طریق فیض خداست - دوم پطرس ۳: ۱۸.